

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Pestvárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai: a háromhásos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr. Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben, hová az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

N.-Becskerek, 1875. július 27.

Az ellenzéki lapok kedves köteleseget vélnék teljesíteni azzal, hogy hazánk egyik nagy fiát, s kormányunk életelő erejét, Tisza Kálmánt, naponkint megtámadják azért, mert erélyes intézkedései által mielőbb segíteni igyekeznek az ország nyomorult helyzetén; — s mi több, még azt is rosz néven veszik neki, hogy a trónbeszéd elkészítését is ő vállalta magára, — szóval nem szeretik látni, hogy belügy erők működésében kötött remények nem csálnak, sőt sebesen haladnak előre; szóval, jelenlegi kormányunk iránt a nemzet feltétlen bizalommal viseltetik. Ezt nem szeretik látni ellenzéki lapíróink, s ezért kell a kormány egyes tagjait népszerűtlenné tenni, — és pedig szeritők mielőbb.

Hogy céljaikat mennyire érték el, mutatja a szabadelvűpárt óriási többsége, mely a jelenlegi kormányt nehéz munkájában támogatni kész leendő.

A „Nemzeti Hírlap“ t. kollégánk igen helyesen jegyzi meg, midőn azt mondja, hogy a nemzet érezni fogja a pillanat nagyságát, mely e honmentő országgyűlés előtt a munka pályáját megnyitja; s a kormány — bármily kevés hajlammal viseltessék az u. n. nagyszabású programok iránt — a helyzet komolyságával szemben nem fogja kiikerülni, hogy az ünnepélyes trónbeszédben már programjának egy részét meg ne ismertesse, s a nemzet megnyugtatását meg ne mutassa, hogy lelki szemei előtt — ha nem is a legapróbb részletekig, de legalább fővonásaiban — tisztán áll az út, melyet a zászlaja alá sorakozott országgyűlési többséggel követni akar.

Ez az, a mi a kormány kebelében most folyó tanácskozásoknak rendkívüli fontosságát ad. A nemzet a szabadelvű párt diadalra emelése által megmutatta, hogy szabadelvű intézményeihez törhetlenül ragaszkodik, s hogy ez intézmények hűveinek kezébe kívánja anyagi bajainak rendezését és sorsának további intézését letenni. A szabadelvű párt impozáns többségben fog az országgyűlésen megjelenni. De hogy a többség minő hatalommal lépjen fel az aktióban, az mindenekfelett a kormány programjától fog függni.

Sokat vitatkoztak legújabb időben a szabadelvűpárt elemeiről, értelmi erőiről, s egyéb tulajdonságairól, s ezekből a párt összetartására, hatalmára és jövőjére következtetéseket vonni. Pedig mindez mellékes fontossága egy adott párt üdvös működésére nézve, — a földoloz az, hogy a párt kormányának életrevaló eszméi, határozott politikája, s azután még — szerencséje legyen. Emlékezzünk csak vissza a Deakpárt kormányzásának első korszakára, a mig az eszméket a napi áramlatok szerint való kapkodás, a nagy szabású politikát a személyes intrigák el nem nyomták, s hasonlitsuk össze e korból való működését az utolsó évek vergődésével. A párt elemei majdnem teljesen ugyanazok voltak; s az egész párt képe mégis — ég és föld. Ez elég tanúság a szabadelvű pártra és kormányára nézve.

A szerencse természetesen nem biztos osztályrésze az államférfiaknak; azért a neve szerencse. De életrevaló eszméket s ez eszmék elérésére öntudatos, határozott politikai irányítást várunk, és hisszük, bizony is várhatunk a szabadelvű párt kormányától.

Ez az, a mit elmondani akartunk a pillanatban, midőn a kormány a legközelebbi parlamenti hadjárat stratégiai tervének és tán főbb taktikai irányelveinek is végleges megállapításához fog.

APRÓSÁGOK.

Az angol kormány tényleg küldöz Amerika őserdejébe. A ténitők között leginkább kivált a quebeci püspök, ki benyomult egész az őserdők belsejébe a legvadabb népek közé, kik hetvenhetedik őregapjukról rájuk maradt ősi szokás szerint csak úgy ették az embereket, mint mi hetvenhetedik őregapunkról ránk maradt ősi szokás szerint megesszük a rántott csirkét, s azal a különbséggel, hogy azok öntött salátát sem kívántak hozzá.

A ténitőknek végre sikerült más irányt adni érvágyuknak, annyira, hogy már csekélyebb pusztítást tettek embertársaikban. Történt azonban, hogy egy nap a quebeci püspök a szokottnál beljebb nyomult az erdőbe, még pedig egyedül.

Eltelven egy egész nap és éj, társai aggódni kezdtek hosszas kimaradásán. Utána indultak tehát, hogy fölkeressék. Utközben egy sühancsal találkoztak, ki egy lombos tölgy árnyékában végignyújtva hűsült.

— Hé! — atyá! kérdé egy a keresők közül. Nem ismered a quebeci püspököt?

A sühancz nagyot horkantott, még nagyobbab nyújtózott, aztán lombán felelt:

— Hm. Hogyne ismerném?! — Nem látad itt az erdőben bolyongani? — Hm. Hogyne láttam volna, hiszen — én ettem meg az éjjel! — felelt phlegmaticus s a másik oldalára fordult.

Egy népgyűlésen Párisban éppen a szeszadóról folyt a szó.

A vezérszónok minduntalan elakadt, dadogott, végre aztán belesaradásán. Egy munkás, kinek bibircoskos, borvirágos orra azonnal elárulta, hogy legalább is nagyobb fóku viziszönyvben szenved, s a szesz italok tárgyában alapos ismeretei lehetnek, talpraesett megjegyzésekkel fűszerezte a szónok dadogását.

A hallgatóság egyszerre csak elkezdé kiabálni: — Halljuk! A szöszekre!

A munkás hallatlanná akarta tenni, azután kifogásokat tett.

— Ne félj, mondá egyik társa. Majd elnézők leszünk.

— Nem is töletek félek! viszonzá a veres orru, hanem attól a pohár víztől, mely ott mereszti rám szemem — a szöszéken!

Volt nevetés! A bécsi madárpiacon mult kedden egy mátyás mindig azt kiáltozta: „Megállj szép nő!“ És föltűnő, hogy egy nő sem ment arra, ki legalább pár percze meg ne állt és nyájasan ne mosolygott volna a madárra.

Genirozás. Vidd el te Vicza ezt a csomagot a sógoromhoz, mondá szabályányának a házi ur a szolgáló othon nem létekor.

Jaj Istenem! tekintetes ur, estére bába akarok menni Z.-hez, mit szólna a ki meglát a Verschlaggal?

— No csak vidd, mit szólna? mig a postát el nem hagyod, azt gondolja, hogy oda viszed és haza küldöd; ha pedig elhagyatd már a postát, azt gondolja, hogy onnét kaptad.

S így a kisasszony mégis elvitte a Verschlaggot.

— Megjött-e a eseléd, kit felfogadtam szolgálónak mult héten? kérdé a férj nejtől.

— Megjött bizony reggel korán, de el is ment, visszaadva a foglalót, ugymond, mert ha a Telekya-vagy Varga-utcában laknánk, akkor megmaradna nálunk.

— Hiszen van kut az udvarunkon — vagy miért nem?

— Kut van édes férjem, de kaszárnya nincs.

— Ugyan édes nagysád, hány éves, ha szabad kérdenem?

— Várjon csak, mindjárt megmondom. Tizen-nyolcz éves voltam, mikor férjhez mentem. Férjem akkor harmincz éves volt. Ó most kétszer harmincz, tehát hatvan, következéleg én is kétszer tizennyolcz, azaz harminczhat éves vagyok.

Kortés: Igen, polgártársak, csak összetartsunk, s mint Sámson le fogjuk verni a philisztereket.

— Akkor hallgass, kiáltott közbe valaki, és ki-méld álkapczadát, mert szükségünk lesz rá.

X. fiatal ügyvéd és csinos neje együtt beszélgettek.

— Mit gondolsz édesem, mégis csak legjobb lesz, ha hivatalt vállalsz.

— Nem bánom, jegyzi a csinos asszony, csak valahogy vizsgáló bíróné ne nevezzenek ki.

— Mért édesem?

— A törvényszék elé nem egyszer szép fiatal nők kerülnek, s az újságokban mindig azt olvasom, hogy vádlott nő „átadatott a vizsgáló bírónak.“

— Mondja csak órnagy ur, mi tulajdonképez a a polgári házasság?

— Hát édes hugom, a polgári házasság az, hogy a katonaság udvarol a nőknek, a polgárság pedig feleségül veszi.

Egy pinczér és szakácsnő a farsang utolsó napjában összekeltek, miután egy pártfogójuk megígérte

nekik, hogy igen jövedelmes állást szerez nekik gőzhajón. A pártfogó szavának állott. A menyecske most főzőné egy Bécs és Linz közt járó gőzösen, a férj pedig főpinczér a Galacz és Orsova közt járó gőzösen. Ez kétségkívül igen csöndes és békés házas élet.

Egy nőnevelésben nem rég X. tanító a kakuk madár tulajdonságait kérdezte egy kis leánytól s ez sávarában így válaszolt:

— Nevezetes a kakuk madár még arról is, hogy tojásait nem ő maga — tojja.

Péter: Ejnye komé, de csak valamicsoda jól beszélt a mi követünk a kontó-beszégygyibe.

Pál: Az ám; hogy szert bennünket! Hallotta keed mikor azt mondta, hogy: ne adja jaz magyarok Istene, hogy hozzá hűlenek lögyünk.

Péter: No már csak jól beszélt; tudja keed, ojan vót az a beszéd, mint a jó ló. Eleinte kocsit húz, aztán mindéig jobban-jobban húzi a kocsit, végre aztán a jó beszéd is mint a jó ló — — — izé ... mögyszakad. ...

A pancsovai követválasztáshoz. A „Banater Post“ felderíteni kívánván azon körülményeket, melyek a pancsovai követválasztásnál a mi bukásunkat s a nacionalisták győzelmét elősegítették, 56. és 57. számában kegyetlenül neki ront a megyének, s lepiszkolja annak felsőbb, alsóbb hivatalnokait.

Mi, kik a helyzetet nagyon is jól ismerjük, nagyot neveltünk e piszkosszajú czikket olvasásánál, s nem is érdemesítettük volna felesletre, ha az az egy gondolat nem változtatta volna meg szándékunkat, miszerint igen is találkoztunk vidékünkön oly befolyásos egyének is, kik a körülményeket nem ismerve, könnyen tévútra vezetethetnének. — Azért bátorodom a „Torontál“ igen tisztelt szerkesztő urát felkérni, kegyeskednék e soraimnak tért nyitni becses lapjában.

Az említett czikket rövid tartalma a következő: Bukásunkat okozta azon körülmény, hogy a magyar államiság öntudata a lefolyt két év alatt, nem hogy fejlődött volna a népben, hanem csökkent. Torontálmegye bánásmódja következtében, mely az anyaországhoz való csatoláshól eredt lelkesedést az által ölte el a népben, hogy egyrészt a megboldogult határőrvidékből átvett hivatalnokok irányában hajtóvadászatot tartott; másrészt, hogy az üreedésbe jött helyeket, nem a bent levő erőkkel, hanem a megyéből importált hivatalnokokkal töltötte be, kik kivaltos teendőiket csak úgy félvállról és „Sport“ módjára végzik, a valódi munkát alárendelt közegeire bízzák, kik a népet piócza módjára szopják. Hogy valóban a megye mind ezen lelkületlenségnek okozója, az a legutóbbi választásból is kitűnt, mert láttuk, hogy minélközelebb esnek a községek N.-Becskerekhez, s minél közelebb befolyása alatt állanak a megyének, annál kevesebb pártbelieink, s annál több ellenfelei jött be a követválasztáshoz. — De okozták az importált hivatalnokok az által is, hogy a pancsovai Consortium háta mögött merészelték az „Omladistákkal“ alkudozni, s a kiegyezést, kibékítést megkísérteni. Hanem okozta, maga a Főispán Úr is, ki nem a megye vezetője, hanem egyes családok vezetője, minthogy nepotisticus érzelmeknek hódol. — Végre azon bölcs tanácsát osztja a magas kormányának, hogy hát, ha a hazát megmenteni akarja, hamar egy külön vármegyét alkosson.

Mind ezen otrombaságokra engedje meg a tisztelt szerkesztő ur, hogy a pancsovai választókerület torontálmegyei szabadelvű párt bizottmánya nevében rövideden feleljek.

Hogy mily örömmel üdvözölte a grancsárság a dolgok változását, azt tudjuk. S az-óta mi költötte volna fel a magyar államiság öntudatát, mi költöthet volna fel bizalmat a Felsőge intézkedései iránt, midőn a meglévő katonatisztek, fanaticus ellenszennvel viseltvén a haza ügyei iránt, 1848 óta, s alkalmasint bánatjokban a kövér konzul elvezetése felett, jól előkészítették a népet a magyarok fogadására. A polgárosítás után pedig mi emelte volna a hajlamot az anyaországhoz? Talán az átvett hivatalnokok, kik igen is jól tudták, hogy napjai megszámlálvák, s jövőhöz nincs remény. Avagy hány importált tisztviselő létezik a pancsovai választókerülethez tartozó Torontálmegyében, hogy e csodát véghez vitték volna? Vagy talán ezek ellensúlyozták a „Banater Post“ hazafias működését? Valóban, megdöbönt a lellem, midőn a mult választás alkalmával a német császárság zászlaját megpillantam a deakpárt elnökeinek házán, s midőn tapintathó jeleit láttam a sógorok germanizálásának. Ily lelkesedést, ily öntudatát a magyar államiságnak előlni, — nem lehet, — mert nem létezik.

Avagy mit vétett az a szegény, piszkolt megye, velünk való bánásmódja által? Tett-e ő különbséget köztünk s a megye többi lakói között? Vagy tán azt kívánta volna a „Banater Post“, hogy minket valami kiváló bánásmódban részesítsen s a Wittigschlager, Pflug, Bugárszky és Jilli-féle atyafiakat tanácsadóul kérte volna fel, s hagyta volna vezetelni magát általok, mint Japán egyik szabadvárosában a mult században történt.

És milyen hajtóvadászatot tartott a megye a határőrvidékből átvett tisztviselők ellen? Vagy tán a „Banater Post“ türte volna-e, ha tulajdon hivatalnokai agítottak volna ellene? S ha némi vizsgálatokat valóban tartott is a megye némely tisztviselői ellen, vajton kinek kezdeményezésére történt ez? ki vadolta őket be? S ha a megye megtette ebbeli kötelességét, — üldözés-e ez?

Nagyon bántja a „Banater Post“-ot azon körülmény is, hogy miért nem tölti be a megye az üreedésbe jött állomásokat helybeli erőkkel? No hiszen csak az kellene meg. Hol vannak itt az arra képesített egyének? S ha valóban léteznének, miért nem jelenkeznek, miért nem kompetálnak? Vagy tán egy német vojvodinát akarna a hazafias „Banater Post“ alkotni e vidékből, hol ismét minden német nyelven folyna, s a boldogtalan emlékü Grenz-wirtschaft új kiadásban jelenne meg?

De ezen részvétlenségét mégis csak a megye okozta importált hivatalnokai által, kik hivatalos teendőiket csak úgy félvállról és sport módjára végzik, a valódi munkát alárendelt közegeire bízzák, kik a népet piócza módjára szopják, — ugymond a „Banater Post“. — Hogy az importált tisztviselők mint végzik hivatalukat, arról itéletet hozni nem tartom magamat illetékesnek, csak azt az egyet tudom, hogy azon szünetnélküli, a megyénél beadott panaszok nem az importált tisztviselőket, hanem a megboldogult határőrvidékből átvett hivatalnokokat illetik, s hogy azon alárendelt közegek is, melyek a népet piócza módjára szopják, azon boldogtalan emlékü korból valók.

De hogy mégis csak a megye okozta azon elkeseredettséget s részvétlenséget, mely a legközelebbi követválasztásnál tapasztalható volt, annak bizonyosságát abban leli a hazafias „Banater Post“, hogy minél közelebb esnek a községek N.-Becskerekhez, s minél közelebb befolyása alatt állanak a megyének, annál kevesebb pártunkbeli, s annál több ellenfelei szavazó jött be a követválasztásra. De hát mit tehet a megye arról, hogy éppen azon kerületben működik egy oly be nem portált hivatalnok, a kit a miénk nem szeretnek, az ellenpártiak pedig gyűlölnék, — s hogy éppen e vidéken léteznek a „Banater Post“ szövetségesei, a kik bizonyos okoknál fogva dúlnak és fúlnak a megye ellen, s dacozkodni akarnak vele. Avagy nem kívánna-e a hazafias „Banater Post“, ha egy beszélgetést, mely egyrészt az ő munkatársa, másrészt pedig egy odaváló lakos között folyt, nyilvánosságra hoznám? Akkor bizonyosan nem csodálkozna többé a világ azon, hogy egy egész járásból, csak 11. szavazatot nyertünk, s hogy magok a tisztviselők, kik a választási helyen voltak, nem szavaztak. Különbem nem ártana, ha az a loyális „Banater Post“ mérnökök által felmérné, vajlon Franzfeld, Glogon, Jabuka közelebb esik-e Becskerekhez, vagy Pancsovához!

Továbbá, nagyon resteli a „Banater Post“, hogy Stojanovics Vazul, azon „hatalmas szolgabíró, később pedig Ambrózy lelkész, azon „Isten kegyelméből s a becskerei szabadelvűek kegyéből kinevezett elnöke a meghatározhatlan (undefinirbaren) torontálmegyei szabadelvű pártnak a pancsovai választó kerületben“ merészkedtek, az ő háta mögött a felállítandó követjelölt ügyében az „Omladistákkal“ alkudozni. Mi ezt a fennevezett uraknak, nem hogy bűnül róvnánk fel, de sőt érdemük számíttjuk be, minthogy mi békíteni, egyesíteni, engesztelni, a hol egyenletlenség létezik, szép polgári erénynek tartjuk. S hogy ily egyezkedési kísérletek nyilvánosan nem történhetnek, azt csak a roszakaró nem fogja belátni.

Igen tisztelt s szeretett főispánunk ellen intézett mocskos támadások czáfolatába bocsátkozni, szükségtelennek tartjuk. Az ő érdemeinek s tántorithatlanságának sokkal fényesebb jelét adta már, semhogy ily gyenge toll védelmére szorulna. Mi csak sajnáljuk, hogy egy ily tiszta, megpróbált jellem sincs biztosítva a „Banater Post“ piszkos árnyalkodásai ellen.

De éppen oly szükségtelennek tartjuk, tanácsokkal szolgálni a magas kormánynak, mert meg vagyunk győződve, hogy ő nagyon is jól ismeri hivatalát, s óvakodni fog, egy német vojvodinát alkotni hazánkban.

Nincsen itt tehát a bibi, s mind ez nem okozta a tapasztalt részvétlenséget a legutóbbi pancsovai követválasztásnál. Annak oka:

1. népünk politikai éretlensége, min tulajdonképen nem is csodálkoztunk. A grancsárt gyermekesége óta vaszeket nevelték, melyek elfojtottak benne minden önállóságot s minden szabad gondolkodást. Ő nem tudott

ez évi zár- megartatni: IV. oszt. I. oszt. II. oszt. I. oszt. III., IV. oszt. II. oszt. kezelődnék, rátk ezen- an. kolaszék. (133-3*) Y. nyvi hatóság stári urada- onyben kö- kert s hozzá oldból álló s verés elren- ázán leendő augusztus eggyezséssel, ni. nek 10%-át részletben és veréstől szá- 5% kama- az 2 részlet- telek minden lban, és az l megtekint- bíróság szék- ár felosztása ő megbizottat nál jelentsek v. kinevezett javak iránt got érvénye- rend 466. §. napjától szá- nem vettek ülörben azok a vételár fe- doll, kir. bir. izatik. i hatóságnál (135-3*) y. tekint. nagy- i osztályának sével Holzer onál felvett nézve elren- edményezvén, apjára kitu- 0-én. vich János, vég-rehajtó.

s vásár tárt mi kihirdetés Zavein, bíró. kerekén.

a hazáról, constitióról, jogairól semmit, s csak engedelmességet tanult a kardnak vakon. Ily engedelmesség, nem érhetett meg a népet, azért nem is tud lelkesedni a haza ügyéért. Ehhez nevelni kell a népet, mi nem két év dolga. Ellenfeleink fanatizma van, mert csak onnét következtethető nagyszerű lelkesedések s részvétők.

2. Másik oka, a választási időre éppen eső mezei nagy munka, mely miatt sokan, kik különben megjelentek volna, elmaradtak, min végre szintén részben csodálkozni nem lehet, mert hiában, sok a szegény ember választókerületünkben, kivált a telepítvényben, hol az embernek munka után kell látni, ha élni akar. Ezzel ugyan nem akarom védeni a vagyons nemet községek részvétlenségét, melyek leggyébrebben képviselve valának, sem pedig a tösgyökeres debellációs magyarokat, kik 313 szavazatképes lakóikból csak 90-et állítottak elő a szavazó asztalhoz, ezek politikailag értelemnek bizonyultak be.

3. De legfőbb oka a pancsovai szabadelvű kör némely tagjainak tolokodása s hazafiatlansága. Avagy azt gondolja a t. cz. olvasó közönség, hogy az a komédia, melyet ezen compánia játszott, hazafiságból eredt tettek és szavak voltak? Korántsem, — ez mind csupa piszkos érdek volt. A kortések ismét pénzzel akarták megrakni zsebeiket, mint a mult választáskor, azért jártak, keltek s keresetek követelőit, ki pénzt adott volna rendelkezésekre; azért voltak oly hajlandók a Sennyei párt Syrene-hangjaitól elámitatni magukat; azért törekedtek olyannyira a vezérszerep után, hogy a zsákmányt ne ragadja ki senki kezékből: azért folyomadtak bizonyos helyre pénzbeli segélyért; a vezér pedig azért álmódzott kutabőrű koronás pergamentről. — E forrásból eredtek visszatartó tolokodásaik is. A „Banater Post“, nagyon rozsz néven vette a megyének, hogy midőn a torontalmegyei szabadelvű párt megalakult, s központi bizottmánya minden egyes választókerülethez számára hivatalnokait megválasztotta, ugyanezt a pancsovai választókerülethez tartozó torontalmegyei részre is merte tenni. Hisz ok — úgymond — már akkor szervezkedve voltak, elnökeiket, hivatalnokait már megválasztották. De legyen szabad kérdenem: kinek megbízásából? Ki kérte, ki hatalmazta fel őket arra, hogy ezen gondoskodással az egész választókerülethez kiterjessék, mely három önálló testületből áll, a torontalmegyei, a Pancsova városból? Talán Wittigshlager? Pflug? Jilly tanár? Avagy a polgármester Bugászky? Szép Compánia! De ok mégis feltölték magukat, s ez által elbuzdították az öntudatos választókban azon elkeseredettséget s részvétlenséget, mert mint több igen tisztességes úrtól Pancsován hallám: egy valamine való ember szegényen magát társaságukba lépni. Avagy mért szavazott a pancsovai 586 szavazó küzül, bár helyben voltak, csak 220? Miért van Pancsován egy iv forgalomban, a melyen a tisztességes polgárok nevével aláírásával bizonyítják, miszerint a szavazástól csakis azért tartóztatták meg

magukat, minthogy ezen Compánia tolokodásai elidegenítették a párttól?

Azért tehát, némely sógorok, ne ámsítsák a világot, s mások okolásával ne fedezgessék saját meztelenségüket. Vagy valóban oly nagyon fáj, hogy a jelen választásnál pénzmagra nem tehetek szert? De csak mégis rozsz ember az a torontalmegyei főispán úgy-e, aki némely ember örömet s reményét oly kegyetlenül el tudja rontani! Hát még az a megye, s annak importált tisztviselői! — valóban nem érdemesek másra, mintsem hogy e szent földről kitiltassanak, s egy német vojvodina itt alakítsák.

A kegyes olvasó közönség türelmét nem akarván továbbra igénybe venni, most midőn helyzetünket jellemztem volna, csak azt az egyet kívánom még kijelenteni, hogy mi, „szerencséssemé am a „Banater Post“ vidékünkét bármily épületes cikkeivel“, feleletinkre többé nem érdemesüljük.

Egy békés polgár.

A kataszteri törvény

végrehajtása ügyében a pénzügyér rendelettel intézte a közigazgatási hatóságokhoz: Azon okból, mert a földadósabályozásról szóló 1875-ki VII. t. cz. 34-ik §-a alapján megválasztandó községi bizottsági elnökök és tagok díjaztatásáról sem a törvény, sem a földadó bizottságok megalakítása érdekében folyó év 1875. sz. a. kelt pénzügyministeri rendelet nem rendelkezik, több törvényhatóság azon kéréssel fordult hozzám, miszerint határoznam meg ezen díjaztatás módjátát és a megsabandó díjak mérvét.

Szükségesnek talalom ennélfogva téves magyarázatok elkerülése érdekében értesíteni a megyék, kerületek, vidékek, székek s városok közönségét, hogy a földadósabályozásról szóló 1875-ki VII. t. cz. 34. §-a a már meglevő földadósorozati munkálatoknak a jelenlegi tényleges állapot szerinti kiigazítását a községeknek téven kötelességük, azokat e célra alakítandó községi bizottságok megválasztására utalja, mely bizottságok elnökei és tagjai, mint a község képviselői és küldöttjei az állam pénztárból díjazásra igényt nem tarthatnak, hanem a netaláni díjazást csak is megbízóik, azaz a kiküldő községtől nyerhetik, minélfogva a pénzügyministerium az ily díjak meghatározásába nem is avatkozván az ebbeli határozatot a közigazgatási tisztviselőkhöz kell ellenőrzésének fenntartása mellett teljesen a községekre bizza.

Ezzel a községek a szokott uton köllőleg értesítendőek és felvilágosítandók.

Előfordult azon eset is, hogy a földadó bizottság elnöke a megválasztás után a bizottság tagjait azonnal egybehívta, azokkal a fent idézett törvény 22-ik §-ában előírt fogadást letette s a bizottság megalakította, — sőt a kerületi bizottsági tagot és járásbeosztót is megválasztotta; s amár minden egyes ily esetben az illetőket eljárásuk téves voltára figyelmeztetem, mégis vélszerintek vélem a megyék,

kerületek, vidékek és székek is, ugyszintén a városok közönségét mind saját tájékozhatásuk, mind pedig az általuk választott járás-bizottsági elnökök értesítése végett arra emlékeztetni, hogy már a f. é. ápril 15-én 1875. sz. a. korrendeletben a törvény 22-ik §-a értelmében fentartottam magamnak azon jogot, hogy a járásbizottsági elnököket akkor hívjam fel a bizottság egybehívására és megalakítására, a mikor annak ideje elérkezett. Ez pedig miután a járási bizottságok első teendője a törvény 34. §-a szerint csak a most megkezdett kiigazítási munkálatok legalább jelentékenyebb részének befejezése után fog beállni, csak néhány hónap múlva várható.

Ezen első összehívások alkalmával a járási bizottságok fel fogják hivatalni a kerületi bizottsági tag választására is, és szabadságukban álland a törvény 36. §-a értelmében a járásbeosztót is megválasztani; — de miután a kataszteri munkálatok kiigazítása előreláthatólag hosszabb időt fog igénybe venni, s ennélfogva az új becslési teendők a f. é. őszszel meg nem mindenütt fognak megindíthatni, a téli hónapokban pedig nem fognak folytatni, e körülményeket figyelembevételestül már most jelzem, nehogy egyes bizottságok a járásbeosztó választását idő előtt megejtsék, s az általuk választott járásbeosztókat foglalkozásuk átvételére idő előtt utasítsák; kiemelve már most, hogy az idő előtt történt ily intézkedésekből esetleg támasztható napdíj vagy más kártalanítási igényeket visszautasítani lennék kénytelenek.

Budapest, 1875. évi jul. 7-én.

Szell Kálmán, s. k.

Programja

az 1875. évi augusztus 2-án Budapesten tartandó II-ik nemzetközi gabona- és magvásárnak.

A budapesti II-ik nemzetközi gabona- és magvásár az „új világ“ kertü helyiségeiben (a Tüköry-féle töltesen) fog megtartatni, és f. é. augusztus 2-án reggeli 8 órakor megnyitvatni, s esti 5 órakor bezáratni.

A tőzsdéi titkári hivatal ezen napon a gabonavásáron nyit iródat, a melyben a szükséges felvilágosítások készségeggel megadatik fognak, és a tőzsde szokványait tartalmazó füzetek is kaphatók lesznek.

Sürgönyök és levelek fel- és kiadására a gabonavásári helyiségekben külön kir. távirda- és postahivatal ezen napra névze felállítatik. A gabonavásár látogatói, a hozzájuk intézett sürgönyök és levelek minél gyorsabban leendő átadása végett felkértem, hogy hozzájuk érkezendő leveleiket és sürgönyeiket a „budapesti gabonavásár“ (Budapester Saatenmarkt) név alatt címeztessék.

Idegen látogatók tisztelettel felkértem, hogy sziveskedjenek belépésük neveiket vagy cégjelüket a gabonavásári hivatalos közegekkel, feljegyeztetés végett, közölni.

Belépti jegyek július 31-én és augusztus

1-én délelőtt és délután a tőzsde titkári hivatalban 1 frnyú díj mellett válthatók, de a gabonavásár napján is a pénztárnál kaphatók.

A gabonavásár látogatói a magyar és osztrák vaspályák és cs. kir. szabad. osztrák dunagőzhajózási társaság kedvezése következtében 33 1/3 %-nyi, az ide és visszautazásra szóló díjleltengedésben részesülnek, továbbá több nemetszagi vaspályá is a gabonavásár látogatóinak utazási díjkezelvényeket biztosított, a melyek a hírlapok útján idejében köztudomásra hozatni fognak.

Ezen kedvezményekben azonban az illetők csakis a tőzsde titkári hivatalában ingyen kapható igazolványok előmutatása mellett részesülhetnek, felkértem a gabonavásár t. látogatóit, hogy ezen igazolványokat idejében rendeljék meg az említett titkári hivatalban.

A pesti áru- és értéktőzsde bizottmánya.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Módos, 1875. évi július 12-én.

Tek. szerkesztő úr!

A nagyszerű választás kerületünkben is lezajlott, s arról most csak mint multról beszélhetünk.

Nagyszerű volt mondom a képviselő választás, mert a különböző rangu és ajkú népek ritka vonalozással egyesültek egymással, minnek oka minden esetre az volt, hogy a közbizalom egy oly egyben összpontosult, mint Csávossy Béla úr. S hogy a választás nagyszerűségéből semmi se hiányozzék, Csávossy Béla úr érdekében az egyik jelölt Bach Ferencz kir. aljárás bíró úr a küzdterről visszalépett.

Párdány a választás napján a nemzetiségek összeházasításának színhelye volt. Magyar, német, szerb és román azon reménynek adott kifejezést, hogy eljött az idő, midőn egymással kezdet fogva, minden céljuk oda irányul, hogy a haza boldog legyen.

Midőn a választók legszebb polgári és alkotmányos jogainak gyakorlása végett az urnához közeledtek volna — a mint mondom — egyik jelölt, Bach Ferencz úr, a jelöltségtől visszalépett, mely visszalépése zajos eljenzéssel fogadtatott, s ez által minden esetre nagyobb győzelmet vívott ki magának, mintha a küzdterre lépett volna. It bizonyosan beteljesedett azon böles mondas, hogy „legnagyobb győző az, ki magát meggyőzi.“

Most tehát csak egy jelöltünk volt a teljes tehetségű Csávossy Béla, ki megmérhetetlen lelkesedéssel egyhangulag képviselőnek választatott.

A lelkes választás után képviselőnk, kerületünk egyik büszkeségét zeneszó mellett a választók vállakon többször hordozták körül a piacon.

Egy órákor a vendéglő nagy termében több mint 200 választó ebédelt együtt, hol a pohárköszöntések egymást érték. Magyarul, németül a királyért, nevezetesebb férfainkért, a hazáért és egyetértésért üritettünk poharat.

TÁRCZA

Csók-pör.

Maurice Chevalier de Gardemond, egy gazdag és nagyralátó uracs, kinek ősei talán már az első keresztés hadjárat idejében parti felekére lövöldöztek a Jordán vize mellett, nől vett tavaly egy szösze kisasszonyt Normandiából, kinek ősei a nemesi armális szerint szintén te-tu pajtások voltak Buillon Gottfriddel.

Az esketés fényes volt, és a boldogság két álló hétig tökéletes. Az ifju házask arca egészen nekigömbölyödött a sok édességtől, melyet a mézeshetek fejlethetetlen szelenczéből szórt ölkébe a vak Amor. Azonban Börne szerint egy láthatlan ördög, török-szakad, mindig talál magának egy ekebontó Borbálát, ki a fiatal házask közt megindítja a csatapáti, kezdetben csak piano, később korusban, sőt idővel sippal, dobbal, trombitával is.

Ezen apróságban, a mit itt leirandók vagyunk, az ekebontó Borbála szerepe Jeanette a szép szobalány kezébe volt letéve és dicséretére legyen mondva, annak tökéletesen megfelelt, habár, mint később a törvényszéki tárgyalásoknál kitűnt, ősei nem vettek is részt a keresztés háboruban.

Téhat Jeanette?

Nos igen.

Csöppet se méltóztassék csodálkozni. — Jeanette korán sem volt valami közönséges teremés. Bodrokba szedett fekete furtai anynyira hamisan, oly ingerlőleg simulat alabastrom homlokára, és tengerkék szemei úgy sziporkáztak, hogy Maurice Chevalier de Gardemond, hogy hogy nem, egy vigyázatlan pillanatban feledve férj voltát, rangját, őseit, a „kék vértelen“ szobalány számocza-ajkára egy csattanó csókot nyomott.

A csók elcsatant, a leány megriadt, és a drága theacsészét úgy a földre ejtő, hogy nincs az a földi keverék, mely hamvaiból föltámassza valaha.

A zajra és csörömpölésre természetes, hogy Gardemond asszony a szobába lépett, valamint az is természetes, hogy a mit látott, épen ségél nem tartozott a házask élet kellemetes meglepetései közé.

De Gardemond nem azért volt gavallér, hogy őt az ily váratlan apró események zavarba ejtsék.

— Asszonyom, — mondá egy hárompróbas uracs hidegvérűségével, — nem értem,

mint tud ön ily ügyetlen személyeket megturni közelében? Nézze mi történt.

— Bien, — viszonzá a madame. — Chevalier úr, követem tanácsát, Jeanette azonnal elhagyja házukat.

— Cher ange! — viszonzá mosolyogva Gardemond. — Igen örvendek, hogy az én kis urnóm ily szöfogadó. Köszönet érte, de mégis azt hinném, hogy ez egyszer még kegyelmet adhatna asszonyom.

— Semmi esetre, — vágott közbe az urnó, — Jeanette azonnal távoznia fog, — és e szavait oly éles pillantással kísérte, mely a hárompróbas gavallért is zavarba hozta.

Jeanette távozott és kipirult arcával, izgatottan ment haza. Atyja becsületes lakatos mesterember volt. — Denis apó atyai szive méltó haragra lobbant, midőn leánya neki a történeteket elmondá.

— Gyalázat! Ezt nem tűröm, nem tűrhetem, leányom becsületét akarták megölni, s midőn nem sikerült, kidobják a házból. Ah Chevalier úr, az öreg Denis nem köti be száját. Nem oly könnyű azzal elbánni! Es másnap beállított a chevalierhez, ki nevével épen reggeltől estig ült. Az inas hasztalan állta útját az előszobában, félrelökte és belépett.

— Mit akar? — pattant föl a férj haragosan.

— Én — mondá Denis — Jeanette atya vagyok, azon csésze árat jöttem megfizetni, melyet ügyetlen leányom eltörtött.

A chevalier mitemsem akart tudni a fizetésről, de a madame jó háziasszony, takarékos és pontos.

— Husz frank, nem tekintve azt, hogy emlék — mondá némi ingerültséggel az urnó. Denis nem várta, hogy kétszer mondják, azonnal kifizette a husz frankot.

— És most chevalier úr, miután a kárt, mit leányom tett, kifizettem, ezennel fölkerem, hogy a leányomom elkövetett gyalázatért fizessen ön azonnal 10,000 frankot. Ön férj és gavallér. Ön semmiesetre sem csókolhatta meg leányomat más okból, minthogy el akarta őt csábítani. Hogy nem sikerült, ez nem önön, hanem leányom erényes magaviseletén mult. A büntetendő kísérlet azonban szigorú bünhődést érdemel. Én nem akarom, hogy chevalier úr becsülete a világ számára kerüljön, pedig oda kerül, ha nem fizet, mert ügyemet a törvényszék elé viszem. Gondolja meg jól chevalier úr a nyilvános tárgyalás botrányos voltát, az államügyész és védő terjedelmes nyilatkozatait, a hírlapudósításokat, a nagy közönséget, mely mindig a győngébb nemnek fogja pártját.

— Ez már mégis szemtelenség! — kiáltá csaknem dühösen a férj, azt hiszi, fenyegetéseitől megrettenek, midőn semmi bizonyítványokkal sem bír!

— Bizonyítványokat kíván ön chevalier úr? Jó. Azokkal is szolgálok. Itt van Jeanette, ki esküvel erősíti, itt a madame, ki Jeanettet sikoltani hallá, itt Crispin az óras, ki a szomszédos szobákban ép az órákat igazgatta, midőn ön Jeanettet kerülette. Igen, Crispin mindent látott és hallott, és esküt is kész tenni.

— Mon cher! mondá a madame bánulatos nyugodtsággal és félremerhetlen bosszantási viszketeggel; Jeanette csakugyan fulig piros volt, midőn belépetm. Jól emlékszem. Lehet azonban, hogy az ijedség miatt, a mért a szép theacsészét a földre ejte.

— De hiszen csak homlokon csókoltam a leányt, — válaszolá a gavallér izgatottan.

— Nem mondtam! — kiáltá Denis apó diadalmas arccal. Ön eszerint bevallja hibáját. Asszonyom, én hivatkozni fogok kegyedre, mint tanura.

— Hivatkozhatik Pontius Pilatusra mitattam, azért mégsem fizetek én egy lityinet se, — viszonzá a chevalier ingerült zavarral. Önnek be kell előbb bizonyítani leánya ártatlanságát, és most — mondá szigorú hangon, sziveskedjék azonnal távoznia, különben —

— Denis távozott, egyenesen a törvényszékhez ment és a chevaliert bevádolta. Denis keményfejú ember volt. — Most már a világ minden kincseért sem engedett volna. Utoljára is az egész ügy nyilvános tárgyalásra került.

Denis Jeanette ügyvédé pörbeszédében a többek között így szólott:

— Uram! Meghatározom-e a csók fogalmát? A csók annyiféle, mint maga a szerelem. A csók szívünk érzelmeinek symbolikus pecsétje. A pap magasztos imádata jelöl megcsókolja a keresztet, mely az istent reprezentálja. Az anya megcsókolja gyermekét, mint megcsókolja a zephir a rózsát, a völgegy menyasszonyát, mielőtt az oltárhoz megy vele. De Judás is megcsókolta az üdvözítőt, mielőtt elárulá. Chevalier de Gardemond megcsókolá Jeanettet, de a csók Judás-csók vala, bevalása egy oly érzelmenek, melyet a chevaliernek táplálni nem volt szabad, mert férj. Föltéve, ha Jeanette megengedte volna magát nyugodtan csókolni, mi lett volna e csók következménye? El kell pirulnom, ha elgondolom, mi történhetett volna, ha erényvel vertezett kliensöm nem protestál ezen erkölcsén elkövetni szándékolt merénylet ellen. A törvényszék nem nézheti büntetlenül az ártatlan-

ság elcsábítását, nem hunyhat szemét, midőn egy szemérmes szívet oly édes méreggel lát lerészegíteni, mely ártatlan leányt semmisít meg. Igen a törvényszéknek meg kell büntetni az ily csókokat, melyek egy szomorú dalműnyitányhoz hasonlítanak, ha ezt teszik önk uraim, akkor a csábítás tragédiája nem fog oly gyakran színre kerülni. A törvény bünteti a gyilkossági merényletet, kell hogy megbüntesse azt is, mely az ártatlanság romlására esküdött össze.

Általános taps és tetszés e teremben.

A vádolt ügyvédé így replikázott:

— Chevalier úr, véndezem, a szó szoros értelmében lovagias férfi, gavallér, ki több éven át Keleten élt. Kelet egyes tartományaiiban a csók nem egyéb, egyszerű üdvözlésnél. Tibetben például, úgy csókolóznak az utcán az emberek, mint ahogy nálunk jó reggelt kívánunk. Ez idegenszerű szokás a hosszas gyakorlat folytán véndezemnek második természetévé vált. Megcsókolta szobalányát, mert körülbelül ezt akarta mondani: Jeanette, te jó leány vagy, jól viseled magad, dolgaid pontosan végzed. Önök azt fogják kérdeni, mint juthat eszébe véndezemnek idegen szokásokat honosítani meg Franciaországban? Uram, a kakas is úr saját szemjén. Habeas corpusunkat akarják-e önk megsérteni és szét tépni a szent házi jogokat? Az angol büszkén hirdeti: az én házam, az én váram. Miért ne szabadna nekünk is saját házukban erényre emelni jogainkat? Mért akarnak önk egy dolgot, melynek jó és rozsz oldala van, csak rozsz oldaláról tekinteni? Utat kívának-e nyitni arra, hogy a csókból pénz veressék? Gondolják meg önk, a pörök minő áradatának nyitnak zsülipet, és hova jut a szemérem és erkölcs, ha elítélünk valakit, mert valaki iránt jó indulattal viseltek és e jó indulatát nem épen a megszokott formában nyilvánítja. Csók nem művelhetünk jogtalanságot. Nem azért árulta el Judás az Urat, mert megcsókolta, elárulta őt, jöllehet megcsókolta. Nem csókja miatt gyölöljük Judást. Mig pusztán a csóknál maradunk, addig a szerelem platonikus, addig a szerelem nem büntetendő. Azon pillanatban pedig, amidőn a mennyország e leányának magával kell hordani a szemérem utlevélét, azon pillanatban emberek vagyunk az isteni szeretet által, és a szerelem által állatok, mint egy nagy író mondja.

Nagy tapsvihár követte a védő beszédét.

Jeanette elveszté pörét és Denis apónak ezenfelül még a perköltségeket is meg kellett téríteni.

„N. H.“

szert
egyete
sáért
haza
szo
nem
kodás
Is
gét,
mos
11

A népt
Isz. 70
Temes
közse
Vt

ő nagy
kelt ma
t. cz.
szorgalm
mielobb
A zsúks
zatok és
tek szét
Mint
mutatások
végett ny
járások
gántano
ezennel
ben a
kötölsék

Taps
töltése
uralg. eg
körlevél
tanerő kö
az egy
alatt n
azírant n
nyugdíjra
azonkiv
lány nyu
szobalány
lenni, de
ban, hogy
nyilatkoz
A tá
hivatalbel
levelét, k
bizonyít
tatast) lá
okmányt.
Ha v
van, az is
allomással
tatasa.
Temes
Temes

* Uj
kesztőjen
hogy e la
Jenő urat
csízke ut
ismer. A
Frigyes
rosban fog
juk állítan
ezután is
tolását.

* He
nisterünk
meztette
mielőbb fe
városunk.
sága meg
azt a pén
adóízető p
nemcsak sz
tani, hogy
bevárnai a
teljesítik a
magyar áll
kettedik ör
tegye meg

* A
tartandó
délutáni 4
kony nőgy
bátorkodik.

* Wit
intézet- és
f. é. július
megtartatni.
szeptemb
t. cz. szülö
* A te
hivást intéz
New ismeret
mervé elem
jelentkező
26-ka ejjel
ennek dun

3623. sz. tk. 18
A nagy
hatóság rész
földhivatal
kelt végzés
1/2 urbéri tel
illető 1/6 rés

szemből és románul pedig a nemzetiségek jó egyetértésére s ez által a haza felvirágozásáért emeltek poharat.

Végre 3 óra után szereltet képviselőnk haza távozott, kit a választók nagyrésze zenező mellett kísért Párdányból Csávósra, hanem nem sokára a hazaszeretlet és a mi ragaszkodásunk fogja kísérni a törvényhozás termébe.

Isten tartsa meg képviselőnknek egészségét, hogy a haza javára és boldogságára számos éveken keresztül működhessek.

Tisztelettel

K.

TANÜGY.

A néptanítók nyugdíjintézete tárgyában.
Iksz. 707. Temes, 727. Torontál-Kikinda.

Temes-Torontál-Kikinda tanmegyék t. cz. községi elöljáróságainak és tanítóinak!

Vallás- és közoktatási m. k. miniszter úr ő nagyméltósága f. é. június 4., 13036-ik sz. a. kelt mag. intézvényével az 1875. évi XXXII. t. cz. végrehajtásához szükséges adatok legszorgalmasabb, legpontosabb begyűjtését s mielőbbi felterjesztését elrendeli mellőztatott. A szükséges kimutatáshoz megkívántató táblázatokat és utasításokat már mult hónapban küldetkezett.

Miután azonban számos község ezen kimutatásokat mind eddig további felterjesztés végett nem juttatta ide a t. cz. községi elöljáróságok és községi-, felekezeti- s magántanodáknál működő tanító-urak és nők ezennel felhívatnak, miszerint saját érdeklükben a táblázatokat mielőbb szabályszerűen kitöltésükre ide betherjeszszék.

Tapasztalván, hogy az illető táblázat kitöltése és felszerelése névze tájékozatlanság, egyáltalán felemlítetlek, miszerint a magas „körlevél” III., IV. pontja értelmében minden tanerő köteles, az iver lelkületesen kitölteni, az „egyéb ismertető jelek” rovata alatt sajátkező neve aláírása mellett aziránt nyilatkoznia, vajjon csak a rendes nyugdíjra tart-e igényt, vagy óhaj-e magának azonkívül még 100, 200, 300 vagy 400 fnyi nyugdíj biztosítani. Az 55 éveseknek szabadságukban áll, a nyugdíjintézet tagjává lenni, de nem kötelesek erre; szükséges azonban, hogy elhatározásukról fentti módon szintén nyilatkozzanak.

A táblázathoz minden tanerő mellékel: hivatalból kiszolgáltatandó, helyegtelen keresztlevél, képesítési okmányt, minden szolgálati bizonyítványokat, díjlevelet (vagy fizetéskimutatási) kinevezési okmányt és egyéb hiteles okmányt; mindannyit hitelesített másolatban, miszerint daczára az európai hajón átelt kellemtelenségeknél, jól érzem magamat. Ti távol-letem alatt szomszédaitokat kiraboltatok, hogy kincses kamaráitok megteljenek, pedig azon javak a legközelebbi adófizetés alkalmával mind javamra estek volna. Mocczanni se merjete! Én a világgal békében élek! minden nagy és kis hatalommal barátságban állok, s ezért részemre legközelebb 10 ezer lánzsza, ezer mérgezett nyíl, és ugyanannyi fokos és gyilkos állítassék ki. Hajamat, három szál kivételével, levágatom, mert a kormányképesseget ez idő szerint a három szál haj adja meg. Nehány általam irt törvényt ányújthatnék nektek, de minthogy olvasni nem tudtok, Bambos-om által felolvastatom azokat. Ne mocczanjatok! Országom pénzügyei angol utam folytán meglehetősen zállalok; de az egynemű időnap előtt helyre-állítatik, mihelyt szigetemet mindenestül az angoloknak eladom s aztán nyugalmat élvezendő Londonban telepszem. Most már tudjátok, mi a szándékom. A ki közöltelek csak mocczanni is mer, azonnal áthasítatom; s ezzel maradok továbbra is büszke királyok és parancsnokok; most kényeztetek hamar a vadászat-és halászatra. Szerfölött éhes vagyok.

*** Ez is trónbeszéd.** Egy brazilai lap a Fidschi szigetek uralkodójának trónbeszédjét teszi közzé, mely eképen hangzik: Nevelten népek! Hű alattvalóm! Tolvaj csöcselék! Ide rendeltetek titeket, hogy tudomástokra juttassam, miszerint daczára az európai hajón átelt kellemtelenségeknél, jól érzem magamat. Ti távol-letem alatt szomszédaitokat kiraboltatok, hogy kincses kamaráitok megteljenek, pedig azon javak a legközelebbi adófizetés alkalmával mind javamra estek volna. Mocczanni se merjete! Én a világgal békében élek! minden nagy és kis hatalommal barátságban állok, s ezért részemre legközelebb 10 ezer lánzsza, ezer mérgezett nyíl, és ugyanannyi fokos és gyilkos állítassék ki. Hajamat, három szál kivételével, levágatom, mert a kormányképesseget ez idő szerint a három szál haj adja meg. Nehány általam irt törvényt ányújthatnék nektek, de minthogy olvasni nem tudtok, Bambos-om által felolvastatom azokat. Ne mocczanjatok! Országom pénzügyei angol utam folytán meglehetősen zállalok; de az egynemű időnap előtt helyre-állítatik, mihelyt szigetemet mindenestül az angoloknak eladom s aztán nyugalmat élvezendő Londonban telepszem. Most már tudjátok, mi a szándékom. A ki közöltelek csak mocczanni is mer, azonnal áthasítatom; s ezzel maradok továbbra is büszke királyok és parancsnokok; most kényeztetek hamar a vadászat-és halászatra. Szerfölött éhes vagyok.

Temesvárot, 1875. július 20.
Temes-Torontál-Kikinda tanmegyék m. kir. tanfelügyelősége.

HIRHARANG.

*** Új szerkesztő-társ.** E lapok szerkesztőjének van szerencséje tudomásra hozni, hogy e lap mellé szerkesztő-társul Rónay Jenő urat nyerte meg, kit már több sikerült cikkke után olvasó közönségünk kedvezően ismer. A felelős szerkesztő ezután is Balás Frigyes marad, ki a lap főzikkéit a fővárosban fogja írni a lap számára. Bizton merjük állítani, hogy lapunk minden tekintetben ezután is ki fogja érdemelni a t. községség pártolását.

*** Helyes figyelmeztetés.** Pénzügyminiszterünk egy erélyes körendeletben figyelmeztette az adózókat, hogy kötelezettségeiknek mielőbb feleljenek meg. Reméljük, hogy mind városunk, mind pedig megyénk törvényhatósága meg fogja tenni köteleességét, ugy amint azt a pénzügyminiszteri rendelet eléje írta, az adófizető polgárság pedig belátván azt, hogy nemcsak szóval, hanem tettel kell az bizonyítani, hogy a haza minden előtt nem fogják bevértani a törvénynek szigorát, hanem önkényteljesítik az állam iránti kötelezségeiket. A magyar államélet elért már a veszély tizenketedik arájához, tehát joggal követeljük, hogy: tegye meg mindenki kötelezségét.

*** A helybeli kiseddóvó intézetben tartandó „gyermek-ünnepély”** f. é. július 31-én délutáni 4 óra táján lesz, miről a jótékony négyelet a t. cz. községség értesíteni hátkodik.

*** Wilschgó R. és C. úr.** leány-tanintézet- és neveldejében a nyilvános vizsgálatok f. é. július 31-én délutáni 9 órakor fognak megtartatni. A legközelebbi tanév pedig f. é. szeptember 1-én veendi kezdetét, miről a t. cz. szülőket értesíteni el nem mulaszthatjuk.

*** A belügyminiszter következő felhívást intézte valamennyi törvényhatóságához:** Nem ismeretlen a községség előtt azon nagymérvű elemi csapás, s annak számos alakban jelentkező következménye, mely f. évi június 26-ka éjjelén Budapest fővárost és leginkább ennek dunajbárpárti részeit sújtotta. — Az

azon éjen át dühöngött jégvihar, felhőszakadás és az annak folytán bekövetkezett vízár iszonyu rombolásokat vitt véghez az ország szemefényén — fővárosán — számosan a főváros lakosai közül vagyontukban, mások hozzátartozóikban károsítottak meg, a kár minőkre rug, s az inség s nyomor segélyért kiált. Ő Felsége a király, majd felséges Királynéknak voltak az első a tetleges segélynyújtásban s a magasztos példa kész követőkre talált, a mennyiben nemcsak a fővárosi lakosság, hanem az ország egyes részei is valódi felebaráti szeretettel versenyeznek a segélynyújtásban és bar ez úton már eddig is jelentékeny összeg folyt be, és napról-napra növekedik, azért ez mégis sokkal csekélyebb, semhogy evel a bajokon csak részben is segíteni lehetne. — A felebaráti szeretetnek hathatós és kitartó közreműködése tehát még mindig nélkülözhetlen. — Felhívom tehát a községséget, hogy a törvényhatóság területén könyöradományok gyűjtését mielőbb rendelje el, és hogy a befolyt adakozásokat közvetlenül Budapest főváros polgármesterének küldje meg.

*** Mire való a sóska-sav?** Egy hunyadmegyei gör. kel. lelkésznek fia a szásvárosi ref. középtanodában — írja a „Kelet” — a mult év folytán oly rosszul tanult, hogy a tanodai év végén 4 másodosztályt kapott; hanem azért mégis kivette bizonyítványát. — Alig fél óra múlva a bizonyítvány kivétel után, holmi iskolai tartozást jelentenek be a középtanoda tanvezetőjének, melyvel ez a derék tanuló még hátralékban volt. A tanvezető véletlenül találkoztán vele, visszakéri tőle a bizonyítványt, melyet különböző hazudozások, húzamos vonakodás és remegés után végre mégis csak visszaadott. Most már a tanvezető fogja el rémület, látva, hogy e bizonyítvány nem egyeb egy üres lapnál, mivel a tanoda pecsétje és a tanvezető aláírásán kívül csak a bizonyítvány leje volt betöltve, de az egyes tantárgyak minősítvényi rovata teljesen tiszta és üres volt. Csak hosszas vizsgálódás után derült ki, hogy a minősítvényjegyek valami folyadék által ki lettek véve; mire névze a 3-ik középszályos és szépményű tanuló a kir. járásbírósság előtt azon vallomást tette, hogy sóska-savval vette ki az összes minősítvényjegyeket s ezeket — a román tanulók közt hihetőleg rég divatban levő — mesterséget egy másik román fiútal tanulta.

*** Ez is trónbeszéd.** Egy brazilai lap a Fidschi szigetek uralkodójának trónbeszédjét teszi közzé, mely eképen hangzik: Nevelten népek! Hű alattvalóm! Tolvaj csöcselék! Ide rendeltetek titeket, hogy tudomástokra juttassam, miszerint daczára az európai hajón átelt kellemtelenségeknél, jól érzem magamat. Ti távol-letem alatt szomszédaitokat kiraboltatok, hogy kincses kamaráitok megteljenek, pedig azon javak a legközelebbi adófizetés alkalmával mind javamra estek volna. Mocczanni se merjete! Én a világgal békében élek! minden nagy és kis hatalommal barátságban állok, s ezért részemre legközelebb 10 ezer lánzsza, ezer mérgezett nyíl, és ugyanannyi fokos és gyilkos állítassék ki. Hajamat, három szál kivételével, levágatom, mert a kormányképesseget ez idő szerint a három szál haj adja meg. Nehány általam irt törvényt ányújthatnék nektek, de minthogy olvasni nem tudtok, Bambos-om által felolvastatom azokat. Ne mocczanjatok! Országom pénzügyei angol utam folytán meglehetősen zállalok; de az egynemű időnap előtt helyre-állítatik, mihelyt szigetemet mindenestül az angoloknak eladom s aztán nyugalmat élvezendő Londonban telepszem. Most már tudjátok, mi a szándékom. A ki közöltelek csak mocczanni is mer, azonnal áthasítatom; s ezzel maradok továbbra is büszke királyok és parancsnokok; most kényeztetek hamar a vadászat-és halászatra. Szerfölött éhes vagyok.

*** A napraforgó bece.** Angolországban a napraforgó vagy tányérvirág (Helianthus annuus, L.) tenyésztése a földmivelők által nemcsak rendszeresen üzetik, hanem a gyakorlott és számító gazdák különféleképen felhasználják s értékesítik is. Megszámlálhatlan virágából, minthogy minden magocska egy-egy önálló virágot tesz, — a méhek nagy mennyiségű mézet és viaszt gyűjtenek; így hát először is kitünő s elismert gazdag méhlegelő. Magvaiból igen finom olaj, mely mint a hidegen készült lenolaj megehető, sajtolatik; s a képfestők, különösen kék és zöld festékekhez, igen nagyra becsülik. Az ezen olajjal készült szappan szintén igen kitünő, s az arcz-és kézbőrt puhitva, fehérré teszi, gyöngyön tartja. Különben a mag a hazi szárnyasok, kivált a tyukok és galambok etetésére is felette hasznavehetőnek bizonyult be. A napraforgó-maggal tartott fázának fényes sötétzsinu és igen gazdag tollazatot nyernek. A napraforgómagból készült liszt nagyon tápláló, s a finomabb süteményekhez, s nemzeti tésztaételük a pudringhoz vétetik. A napraforgó szárának igen finom rostjait, különösen Chinában a selyem közé vegyítve, fonják és szövök. A kóró tüzelésre használható. S mindezekből világos; hogy e mindenütt tenyésző és semmi különös ápolást sem igénylő növény, mely minálunk eddig csakis

a köznép telkein s a szántóföldek és utszélek diszeül szolgál; ha több figyelemben részesítenék, igen hálados, sőt jövedelmezőnek is bizonyul be a földmivelés és kertészeti ipar terén. Mellekes jövedelemnek tenyésztése mindenesetre ajánlható.

*** Emancipáció.** Az első francia orvosnő a mult hónapban nyerte el a tudori oklevelet. Brés asszonynak hívják, tanulmányait a párisi egyetemen végezte, hol legszívesebben hallgatta Sappey boncztanárt. A vizsgálat alkalmából „az emlíről s a szoptatásról” czimu értekezéssel lépett fel. — Alig kapta meg oklevelet, már is igen fényes ajánlatok érkeztek hozzá. A török szultán akarta orvosnak megnyerni a hárem számára; 40,000 frank évi fizetést ígért neki, de kikötö, hogy ő is a háremben lakjék. Brés asszony nem akarta szabadságát áruba bocsátani. Végre abban történt megállapodás, hogy Brés asszony a török uralkodó család házi orvosa legyen, de a háremben kívül lakjék, és a szultáni palotán kívül is szerezheszen clienseket.

*** A földmivelés, ipar és kereskedés miniszter** következő rendeletet intézte valamennyi hatósághoz. A méterrendszer hehozataláról szóló törvény szerint 1876-tól kezdve, ha bor, szesz és sör hordókban adatik el, a hordóknak hitelesítve s tartalmát az új mérték szerint kitüntető helyegyel kell ellátva lennie. A törvény ezen intézkedése csak ugy lesz keresztül viheto, ha az országban elegendő hordóhitelesítő hivatal lesz felállitva, mert a hordók nehezen szállítható edények lévén, messze fekvő hitelesítő hivatalokhoz vagy épen nem, vagy csak nagy költség mellett juthatnának, s így a törvény ebbeli intézkedése a felek legjobb akaratát mellett sem nyerne létezését. Tekintve pedig azt, hogy minden újítás bizonyos ellenszenvvel találkozik, s így a hatóságok már ezen ellenszenv legyőzése okából is oly intézkedéseket kell tennie, melyek a községségnek az új intézmény használatát lehetőleg megkönnyítik, de tekintettel különösen arra, hogy az ország annyira bővelkedik bortermő vidékekkel, s hogy ennelfogva termelésük és kereskedésük érdekében mulhatlanul kell gondoskodni arról, mikép a hordóhitelesítés minél nagyobb terjedelemben eszközöltesse, ismétellen felhívom a törvényhatóságokat a hordóhitelesítő hivatalok hatósága területén minél nagyobb számban leendő felállítására. Legtanácsosabbnak vélem, ha ily hivatalok a törvényhatóságok felügyelete mellett, az illető börtendő vidék főközségei által állíttatnának fel. Ez pedig annival inkább lehetséges, mivel egy ily hivatal felszerelési költsége alig kerül 300 fruba, s az évenként hitelesítés alá kerülő hordók hitelesítési díjai rövid idő alatt mind a felszerelés költségeinek törlesztését, mind a kezelési költségek fedezését biztosan eszközöndik. Mivel pedig igen kívánatos, hogy az ideit szüret alkalmával már az új mérték szerint hitelesített hordók használtassanak, szükséges leendő gondoskodni a) hogy a hordóhitelesítő hivatalok kellő számban már legalább aug. 15-től kezdve működjenek; b) hogy a jelenleg akó számba hitelesítő hivatalok működésüket megszüntessék; c) hogy a bortermelő és borkereskedő községek kellően figyelmeztessék a törvény előbb idézett szakaszára. Mindezeknél fogva felhívom a törvényhatóságokat, hogy ez ügyet tüzetes megfontolás tárgyává teven, a legrövidebb idő alatt tegye a hatósága területén szükségesnek látszó intézkedéseket és legkésőbb július hó végeig terjeszzen fel kimérítő jelentést a törvényhatóság által fogantatottokról.

*** Rendkívüli álmokorság.** A Berlin melletti potsdami helyőrségi kórházban dr. Virchow, a pagsyhiru tanár, egy álmokorsó beteg gyógykezel, ki már 15-nap óta legmélyebb álomba van merülve. A beteg semmiféle hívással, zajjal, de még mesterséges szerekkel sem ébreszthető fel. Erős villanyfolyamok is csak rángatózást idéznek elő idegeiben. Az álmokorsó a 3-ik porosz dicsiadás ezredhez tartozik. Kaucukselő segélyével táplálják. Hasonló eset fordult elő Pozsonyban néhány évvel ezelőtt.

*** A Sassetot-le-Mauconduit kastély,** hová királyné Ő Felsége f. hó 29-én indul, már teljesen kész elfogadásra. A félreeső franczia falucska ezen látogatás által hírnévre tett szert. Franciaországban különben Sassetot néven három helység van, s az, melyben királynéknak időzni fog, arról is nevezetes, hogy lakói hajdanában rátörtek a szomszéd helységre s elrabolták annak harangját a saját templomuk részére.

*** Belügyminiszteri adományok.** Rudolf koronaherceg születése emlékére gróf Karácsonyi Guidó által tett 105,000 frnyi alapítvány folyó évi 5250 frnyi kamataiból az alapító gróf javaslatahoz képest a m. kir. belügyminiszter részről: a budai folyó évi június 26-án károsodottak részére 3000 frt. Kertbeny Károly úr részére Berlinben 500 frt., a bukovinai csángó magyar iskolák részére 500 frt., a budai gymnasiumban ez évben legjobban tanuló 3 szegény ifjunak egyenként 100 frtal leendő segélyezésére 300 frt., a temesvári gymna-

zaiumban ez évben legjobban tanuló szegény három ifjunak egyenként 100 frtal leendő segélyezésére 300 frt., Szabó Imre nyugalmazott magyar kir. honvédfőhadnagyknak 200 frt., a budai krisztinavárosi szegények segélyezésére 150 frt. Máthé Theresia özvegy Kardos Ferencné 82 éves szegény munkaképtelen asszony részére 100 frt. Oreckovszky Anna néh. Oreckovszky Lipót honvedüzérmeester elszegényedett özvegyének 100 frt. Engelmann Katharina, néhai Engelmann János volt offszencizai tanító szegény özvegyének 100 frt. kiadandónak elrendeltetett.

Közgazdaság.

A magyar pénzügyintézetek 1875. elején.
A Mihók Sándor által szerkesztett „Magyar Compass” 1875-iki, (3-ik) évfolyama megjelent (kapható Tettey, ára 3 frt.) Tartalmasabb, mint előbbi kötetei és különösen érdekes benne az a táblázatos kimutatás, mely a hazánkban lévő összes bank-hitelintézetek, népbankok és takarékpénztárak pénzügyi állását közli.

E szerint volt 1875. január 1-én 106 bank- és hitelintézetünk 642,404 részvényvel, melyek névleges értéke volt 109,905,400 frt.; befizetett tőkjeje 66,644,241 frt. Volt ezeknek: tartalék-, nyugdíj-, hitelegyleti biztositó és külön tartalékalapjuk, összesen 5,712,634. A felek betéte volt 22,718,818 frt. Ingatlanra adott kölcsönök összege volt 51,894,596 frt. Forgalmomban állott 45,544,400 forintnyi jelzáloglevelek és 4,857,213 forintnyi pénztári utalványok. Kimutatott tiszta jövedelmük volt 3,314,741 frt., vagyis 5.22%. Pénzkészletük 3,134,797 forint.

Volt 19 népbank, 44,094 részvényvel, melyek névleges értéke 3,615,650 frt. és befizetett összege 2,126,650 frt. volt. Összes tartalék- és nyugdíjalapuk tett 147,176 frtot. A felek betéte ment 3,327,699 forint, ingatlanra adott kölcsönök összege 453,438 frt. volt. Forgalmomban volt 10,050 forintnyi pénztári utalványok. Tiszta haszon volt 222,768 frt., vagyis 5.56%. Pénzkészlet 179,173 frt.

Takarékpénztár volt 319. A részvények száma 277,903. Névleges értéke 28,759,630. Befizetett értéke 18,037,773 frt. Az összes tartalék tett 4,594,751 forintot. A felek betéte 170,378,638 frt. Ingatlanra adott kölcsön 61,343,695 frt. Forgalmomban állott 146,500 frt. Pénztári utalvány 7,326,200 frt. értékben. Tiszta haszon 3,379,264 frt., vagyis 18.80%. Pénzkészlet 5,469,433 frt.

Volt tehát összesen Magyarországi pénzügyintézetek a részvények száma 964,401 frt. Ezek névleges értéke 142,280,650 frt. Befizetett értéke 86,808,664 forint. Alapjuk összesen 10,064,561 frt. — A felek betéte 196,425,185 forint. — Ingatlanokra adott kölcsönök 113,691,729 frt. Jelzáloglevél 45,690,900 frt. értékben. Pénztári utalvány 12,193,463 frt. értékben. Kimutatott tiszta nyereség 6,917,173 frt. Ez körülből a befizetett érték 8%-a. Pénzkészlet 8,783,403 frt.

Ez mindenesetre jelentékeny pénzerőre s nagy haszonra mutat.

NYILTÉR. *)

Módos, 1875. évi július 19-én.

Tek. szerkesztő és képviselő úr!

A sajtó és világirodalom kétségteletlenül a szerény képzettség és méltóság legnemesebb eszköze és legdicsőbb vívmánya, s valóban csak mély fájdalom érzete keserítheti a művelt értelmiséget, ha a hetvenkedő szerénytelenség, másokat akarván gyalázni, a lovagiasság köpenyegében is burkolózik.

A „Torontál” f. évi 28. számában Zsiros József és Gyertyánffy Kálmán urak által, Lebanovits István és Gyertyánffy Ferencz urakkal küzdendő párbajra hívtam fol.

A mélyen tisztelt községség a „Torontál” f. é. 26. és 27. számaiból értesült; hogy ellenem, mint szolgabíró ellen, tekintetes Lebanovits István módosi kir. járásbíró, és Gyertyánffy Ferencz albíró urak által, a legkiméletlenebb uton és modorban az irtóháboru megindítottak, s hogy eme provokáció folytán szintén a hirlapi nyilatkozás terére erőszakoltattam, nagyon természetes tehát: hogy ily körülmények között, a hivatkozott párbajt világos utalással, a vizsgálati eredmény bevárására, magamtól elutasítottam.

Tisztelt községség! vastag fogalommal kell azoknak a lovagias életéltel fogalmáról birni, kik nyilvános vadaskodás útján, egy tisztviselő ellen vizsgálatot provokálva, az eredményt türelemmel el nem várva, vak szenvedélytől győrtörtelve, a bosszúállás eme, ez uton nemtelenné vált módjához is folyamodni nem resteljenek.

Uram! a szerényégség nem a cézégérskedés erkölcsisége, előbb publicus scandalum, aztán lovagiasság fityogtatása, csakis a nemtelen gondolkodás bizonyítéka.

A felhívók részéről a „Torontál” f. évi 28. számában kiállított nyilatkozatot tehát, a fontebbiekkel illusztrálván, a személyemre erőszakolni kívánt lovagiatlanságot és gyávaságot ezennel visszautasítom, s ez ügyet részemről egyáltalán végleg befejezve, a nagy községség bölcs belátására és ítéletére bízom.

Zsupunzsky Vladimir, szolgabíró.

*) Az e rovat alatt közölt cikkekért nem vállal felelőséget a szerk.

H I R D E T É S E K.

3623. sz. tk. 1875.

Hirdetmény.

(145-3)

A nagy-beckereki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírre tétetik: hogy a magyar földhitelesítési kérelmére a f. évi február 27-én 746 sz. a. kelt végzéssel a mellenczei 636. számú tjkönyvben foglalt 1/2 urbéri telek és 2 lánzc überlandialis földnek Illicsin Glisát illető 1/2 részére elrendelt s 1875. évi augusztus 23-án,

szükség esetében 1875. évi szeptember 23-án délelőtti 10 órakor a mellenczei község házánál foganatosítandó árverés az ezen tjkönyvben felvett 1/3 részben Illicsin Glisa és János, 1/2 részben kk. Illicsin Czára, Szósa, Mileva és Szára, 1/2 részben pedig kk. Illicsin Uros tulajdonát képező és 2975 ftra felbecsült egész 1/2 urb. telekre a folyamodó által javalatba hozott árverési feltételek mellett kiterjesztik.

Az árverezni kívánok tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsárnak 10%-át letenni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapon pedig a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1875. évi június 26-án tartott üléséből.

Hirdetmény.

A nagy-beckereki m. kir. adóhivatal által átvizsgált és helyesbített 1875. évi I. és II. oszt. kereseti adó-lajstrom a városi számvévi hivatalban 15 egymás után következő napon, mindenki által leendő megtekintetés végett f. évi július 22-ik napján kitétni fogván; erről a városi polgárság azzal értesítetik, hogy a lajstromot az érintett időben és helyen mindenki megtekintheti.

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi július 28-án.

Kulifay Lajos, polgármester.

Hirdetmény.

Miután az ebből az év jelen szakában gyakran előfordul, sőt járvány alakot is ölt és a kór lefolyása alatt kifejlődött ragály segítségével a dühödtt ebek harapása által más házi állatokra is átszárthatatik, az e részben szem elől nem téveszthető elővigyázat tekintetéből, eleve figyelmeztetni kívánom ezen város összes lakosságát, miszerint f. év és hó 30-ik napjától kezdve bezárólag ez évi szeptember 30-ik napjáig az utcákon találtató ebeknek a városi gyepmester által leendő elfogatását tágasabb helyeken gyorsabb kipusztítás céljából agyonlövését elrendeltem.

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi július 27-én.

Nédits János s. k., városi kapitány.

3. 1459. 1875. Kundmachung.

Nachdem die Hundewuth in der gegenwärtigen Jahreszeit sehr oft vorkommt und fogar einen epidemischen Charakter annimmt; und da von der, während dem Verlaufe dieser Krankheit sich entwickelnder Contagion (Ansteckungsstoff) durch Bisse der wüthenden Hunde auch andere Hausthiere angesteckt werden können, gedente ich im vorhinein aus Ursache der in diesem Falle nicht zu verwerfenden Vorfrage die gesammte Einwohnerschaft dieser Stadt aufmerksam zu machen, daß ich vom 30. Juli anfangen bis inclusive den 30. September l. J. die Auffangung der auf der Gasse frei umherlaufenden Hunde, auf den geräumigeren Plätzen aber wegen schnellerer Ausrottung das Crüchlein bertheben durch den städt. Wajenmeister angeordnet habe.

Gr.-Beckereken, am 27. Juli 1875.

Johann Nédits, Stadthauptmann.

Бр. 1459. 1875. Објава.

Почем се у садањем годињем времену болест беснила код псију више пута појављује, а и заразни облик узима на се и почем се од заразне материје, која се у тегају поменуће болести развија, уједањем бесних псију и друге кућевне животиње окуже, због у оваким случајевима нужне предосторожности унапред намеравам грађанство ове вароши лажљивим учинити, да сам, почињући од 18. (30.) јула до 18. (30.) септембра о. г. хватање по сокаци налазећих се псију, на пространим местима пак због бржег таманања убијање истих варошком живодеру (шинтеру) наложио.

У Бел.-Бечкереку, 15. (27.) јула 1875.

Јован Недић с. р., варошки капетан.

Arverési hirdetmény.

A n.-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a n.-beckereki kir. törvényszék mint csődbíróságnak 1875. évi július 17-én, 4046 sz. alatt kelt végzése folytán a vagyombukott Rohonczy Aladár csődtömegéhez tartozó és a t.-becsei 65., 1115. és 1116. számú telekjegyzőkönyvekben foglalt birtokrészek és kisebb kir. haszonvételekre nézve a bírói árverés ezennel elrendeltek és pedig a fennjelzett ingatlanok és haszonvételek a következő négy csoportban fognak árverés alá bocsájtatni, úgy mint:

1) A t.-becsei 1115. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. alatt foglalt és a csődletár szerint 15677 ft. 21 kr-ra becsült 450. és 575. összeirású sz. alatti úrilak és tartozékainak vagyombukott Rohonczy Aladárt megillető 1/6 része.

2) A t.-becsei 1116. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt vagyombukott Rohonczy Aladárt kizárólag illető 1904/b/1., (1905., 1906/a/1.) 1083/a/1., 1087/b/1. és 1087/b/4. részlet-számok alatt foglalt nemesi birtok, és a t.-becsei 65. sz. telekjegyzőkönyvben 83., 404/1., 590/1., 591., 941., 942., 943., 1064., 2022., 1077., 1088., 1903., 1907., 1910., 2019. és 2019/a. r. számú ingatlanokból vagyombukottat illető 1/60 részből 1/60 rész valamint a vagyombukottat illető kisebb kir. haszonvételek 1/60 részéből szinte 1/60 rész azon megemlítésével, hogy ezen nemesi birtokkal a t.-becsei róm. kath. kegyúrügy és teher 1/60-ad részben jár.

Ezen 2-ik pont alatti birtok és jogok kikiáltási ára a letár szerinti 180489 ft. 11 krnyi becsár képezi, — továbbá

3) árverés alá bocsájtatni fog a t.-becsei 1116. sz. telekjegyzőkönyvben szinte vagyombukott Rohonczy Aladár kizárólagos tulajdonát képező 1087/b/6. és 1904/b/3 részlet számú nemesi birtok, valamint a t.-becsei 65. sz. telek-jegyzőkönyvben a 2-ik pont alatt mondott 1/60 résznyi fekvőségeken túl még vagyombukottat illető 1/60 rész és a kisebb kir. haszonvételeknek szinte fennmaradt 1/60 része melyekkel a t.-becsei róm. kath. kegyúrügy és teher 1/60 részben jár.

Ezen 3-ik pont alatt érintett birtok és jogok kikiáltási árát a letár szerinti 40702 ft. 84 krnyi becsár képezi, végre

4) A t.-becsei 1116. sz. telekjegyzőkönyvből időközben a t.-becsei 1132. sz. telekjegyzőkönyvbe átjegyzett és vagyombukott Rohonczy Aladár kizárólagos tulajdonát képező 1923. r. számú és a letár szerint 1123 ftra becsült heres kert.

Ezen fenti birtok és jogoknak ekkép történendő elárvereltetésére első határidőül 1875. évi szeptember 24-ik napjának, szükség esetében második határidőül 1875. évi október 25-ik napjának mindenkor délelőtti 10 órájára T.-Becse községében kitézetik azzal, hogy az érintett fekvőségek az első árverésnél becsáron alul nem, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 5%-át bántépénz gyanánt az árverelő kiküldött kezébe letenni, az ígért vételért pedig három részletben és pedig harmadrészt, melyben a bántépénz betudandó, az árverésnél azonnal, 2. harmadát az árverésnek a csődbíró-

Felolós szerkesztő: Balás Frigyes.

ság által történt jóváhagyástól számítandó 3. hó mulva, az utolsó harmad részét pedig szinte a jóváhagyástól számítandó 6. hó mulva ezen kir. törvényszék telekkönyvi hatóságán lefizetni és pedig az utolsó két részlet után járó 6%-os kamatokkal együtt, a többi árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban a hivatalos órákban és az árverési határnapok alatt a kiküldötté megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében lakknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a csődbíró által képviselteni fognak.

Az árverés foganatosításával dr. Duka László, kir. törvényszéki bíró bízott meg.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1875. évi július 21-én tartott ülésében.

Arverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a csatádi kincstári uradalom kérelmére Csebzsa községnek 167. sz. tjkönyvben körülírt 147. s.-szám a. község ház, udvar s kert s hozzá tartozó 3062. r.-szám a. 400 [-]ölnyi szántóföldről álló s 654 ftra becsült birtokára nézve 4-ik bírói árverés elrendeltek, ennek a helyszínén Csebzsa községében leendő eszközölésére árverési határnapul 1875. évi augusztus 23-a délelőtti 10 órája tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok a becsáron alul is el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10%-át bántépénz letenni az ígért vételért pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal felerészét, az árveréstől számítandó 3 hónap mulva a második felerészét, 5% kamatokkal együtt lefizetni azzal, hogy a bántépénz 2 részletben lesz beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentsék be; ellenkező esetben Mattanovich Károly, hiv. kinevezett gondnok által fognak képviselteni, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Uhrmann Adolf, kir. bír. végrehajtó úr jelentése bevárása mellett megbízatik.

Kelt a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál Módoson, 1875. évi június 21-én.

Hirdetmény.

Mint hogy Kohn J. L. javára Popov Lyubomir mellencei lakostól lefoglalt ingóságok és 2 láncc Überland-föld e f. évi július 15-én megtartott első árverés alkalmával vevők hiánya miatt nem adathattak el, az 1875. évi augusztus 19-én d. e. 9 órára kitűzött 2-ik árverés a mellencei községébe előtt meg fog tartatni.

Miről a venni szándékozók hirdetmény útján és az érdekeltek felek végzésileg értesítettek.

Kelt Nagy-Beckereken 1875. évi július 24-én.

Jäger Károly, bírósági kiküldött.

Hirdetmény.

Mint hogy Kohn J. L. javára Vuleta Milos kumáni lakostól lefoglalt 2 láncc Überland-föld f. é. július 15-én megtartott első árverés alkalmával vevők hiánya miatt nem adathattak el, az 1875. évi augusztus 19-én d. e. 11 órára kitűzött 2-ik árverés a kumáni községébe előtt meg fog tartatni.

Miről a venni szándékozók hirdetmény útján, az érdekeltek felek pedig végzésileg értesítettek.

Kelt Nagy-Beckereken 1875. évi július 24-én.

Jäger Károly, bírósági kiküldött.

II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a tekint. nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1875. évi január 27-én 390. sz. a. kelt végzésével Holczer S. s fiai részére, Nikolits János fele tulajdonul felvett nagy-beckereki 544. tjkönyvi számú házra nézve elrendelt árverés f. é. július 9-én sikert nem eredményezvén, a második árverés f. é. augusztus 9-ik napjára kitűzött.

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi július 10-én.

Marianovich János, kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

135 hold 592 □ ölből álló legelő Neuzina községében „Vizics” dűlőben örök áron szabad kéz alatt eladó; — egyszersmind Neuzinán 160 hold szántóföld 1875. évi október 1-től egy vagy több évre haszonbérbe adandó. — Feltételek iránt értekezhetni szóval vagy levélben Zsombolyán

Gesztessy János, ügyvéd.

Hirdetés.

A folyó évi

franyovai nyári országos vásár

július 23., 24. és 25-én új napitár

szerint fog tartatni, mi az illető községekben kihirdetés végett ezennel tudomásra hozatik.

Kelt Franyován, 1875. évi július 5-én.

Zwein, bíró.

Ingyen, sőt levelelt kívánatra még bérmentve is! Készülékkel szolgáltatók mindenkinek leggyönyörűbb női ruhakelmék nagy választéku mintagyűjteménye: **HAMBURGER ADOLF** divatrukkészítő és kereskedéséből IV., koronakeresztes (úri)-utca 8-ik szám BUDAPEST.

F. é. augusztus 1-én huzatnak a **TÖRÖK SORSJEGYEK** 600,000 franc főnyereménnyel, és az **1860-ki ÁLLAM SORSJEGYEK** sorozat számai. Alólírott intézet ilyen sorsjegyeket jutányos áron elad és ajánlja eladási leveleit **Torontálmegyei takaré- és hitelbank.**

THE BEVERLEY, IRON & WAGGON CO. LD., Vezérügynök PHILIPP W. NICHOLSON, BUDAPEST, GYÁRUTGZA 33. (139-3) ajánlja a nagyérdemű gazdasági közönség kényelmére **Temesvárott, belváros Jenő-herczeg-tér 30. sz. házban** nyitott jól felszerelt **gazdasági gépek gyári fiók-raktárát** ugymint: gőzmozdonyokat, cséplőgépeket, szénagyűjtőket, kaszalógépeket, szénaforgatókat, vetőgépeket, fecskendőköt, aratógépeket, legjobb szerkezetű szélrostatokat, cséplőgépeket (kézierő és járgányra), búkkönyvtisztítókat (Trieur) stb. stb. valamint minden egyéb ezen szakmába vágó gépeket, szerszámot és készülékeket. Az új méterrendszer alapján készített súly- és ür-mértékek jutányos gyári árak mellett kaphatók. **Mindennemű gépek javítása a lehető legjutányosabban eszközöltetik.**

Szerkesztő-társ Rónay Jenő.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckereken.